

Livbojens ås-krönika år 2013

Då var året 2013 snart slut och vi summerar katt-året som gått. Det har varit ett innehållsrikt år där vi träffat på många olika sorters människor som hanterar katter. Jobbet med katter är på sätt och vis ett jobb med människor, för bakom katten finns alltid en människa som man måste kunna samarbeta med för att hjälpa nödlidande katter.

Vi kommer att dela med oss av lite olika händelser som skett under året, lite om hur Livbojen jobbar och mycket positiva saker som hänt, men även en del negativa saker. Precis som verkligheten ser ut. Vi som jobbat aktivt med katterna under året är Sara, Elin, Lena och Helene. Samt en massa underbara jourhem och andra katthjälpare som ställt upp och bistått oss på alla möjliga sätt.

Vi vill först och främst tacka ALLA NI DÅR UTE som stöttar oss och gör det möjligt för oss att fortsätta att hjälpa katter. Ni som skänker ekonomiska bidrag, saker, sand, mat, kattleksaker, klösbrädor, loppis saker vi kan sälja, mm mm. De djuraffärer som hjälper oss med mat och sand, djursaker osv. Vår veterinär Bina Vesa som alltid ställer upp med kort varsel och får kastrera en hel del arga katter. Utan er hjälp skulle Livbojen inte kunna existera. Ni som ger oss gåvor kan vara helt säkra på att de går till katterna, och ni som vill får givetvis komma och hälsa på i något jourhem eller liknande, där vi kan berätta mer om katterna och hur vi jobbar.

Ett stort och hjärtligt tack till er alla som under 2013 hjälpt oss på något sätt, det är så många så vi kan inte rada upp er för då blir det en hel roman, en helt underbar roman skulle vi nog säga!

Ja, katter och åter katter...vart kommer alla katter ifrån kanske ni undrar? Om jag öppnar min ytterdörr så springer det ju knappast förbi ett helt gäng hemlösa katter (hoppas vi inte iaf).

Katter sprids i mängder är det finns människor som av olika anledningar inte kastrerar sina katter. De har en oerhörd reproduktionsförmåga och en okastrerad katthona kan föda 120 kattungar under sin livstid. Vem skall ta hand om alla dessa kattungar? Och vem i sin tur skall kastrera alla hennes avkommor? Myten om att en honkatt skall få en kull med kattungar innan kastrering hoppas vi är helt utdöd nu, det är en gammal och osann skröna. Även skrönan om att katthonor kan bli dräktiga från ett års ålder hoppas vi numera att folk inte tror på. En katthona kan bli dräktig från ca 7 månaders ålder. Och katter kan föda ungar året om

även på vintern, även om det är vanligare på våren då ljuset kommer tillbaks och det blir varmt i luften.

Okunskap är just ett av skälen till att katter sprids, man vet helt enkelt inte hur det fungerar. Sen, utan att överdriva, handlar det om att folk är lata och egoistiska. Man vill inte lägga pengar på "en katt" som inte är värt något. Man orkar inte åka till veterinären, det är ju besvärligt OCH dyrt dessutom. Man bryr sig helt enkelt inte om sina djur och tycker inte de är värda en enda krona (eftersom man själv inte tjänar på dem). Många gånger undrar man VARFÖR de skaffat sig djur då de ändå inte tycker om dem/bryr sig om dem. Långhåriga katter blir extra utsatta, tex Aslan som vi var tvungna att hel-raka då hans ägare ej tagit hand om hans päls, han led verkligen och njöt av känslan när han slapp sitt "skal" av päls som han omgavs av.

Det finns något som vi kallar för "kattsamlare" och det är en person med ett otal katter, som aldrig kastrerar dem och som ofta har misär runt sig. De har tyvärr ofta en psykisk problematik som gör att de inte kan ta hand om sig själva och inte heller sina djur. Ofta finner vi 10-30 katter hos sådana kattsamlare där de naturligtvis inte mår bra av olika anledningar.

Katter på bondgårdar där man lever efter den "gamla skolan" är också en storproducent av katter. När vi kommer ut på såna jobb möts vi också oftast av ett 20-tal katter på samma ställe, kattungar o

vuxna om vart annat. De springer högt och lågt och ofta vill man bara bli av med dem, många personer "skjuter av" sina katter med några års mellanrum, när det blir för obekvämt så avrättas de flesta och några får fortsätta leva ett osäkert liv i några år till.

Verkligheten mina vänner!

Bakom ett föremål i ladugården ser man ett par ögon titta fram, ahaaa där har vi en till som gömmer sig! Och där är en...och där en till!!! Vart skall alla katter ta vägen? En högdräktig katt vandrar över logen, redo att lägga sina ungar i höet – vad kommer de möta för framtid? Vem bryr sig om dem???

Jag och min kollega tittar varandra i ögonen! Inte kan vi lämna någon här?! Men vart skall vi göra av alla katter! Våra hjärtan blöder!

Under året som gått kan vi mycket stolt presentera resultatet att 248 katter fått hem via Livbojen Med tanke på att alla som är engagerade i Livbojen jobbar med andra arbeten på sidan om så kanske ni förstår hur vår fritid ser ut?

Katterna som fått nya hem kommer från kattsamlare, bönder på landet som lever "enl den gamla skolan", utkastade katter runt om i stan, honor som fött ungar ute osv. Vi har tex fångat in en kattfamilj på motorstadion Gröndal, en mamma med ungar i Lagersberg, en högdräktig hona i Skiftinge centrum, tagit in en utkastad dräktig hona, räddat över 10 katter från ett misärhem i Barva där katterna badade i sin egen avföring, katter vars ägare drabbats av sjukdom, katter som hotats av avlivning där vi i samarbete med veterinär räddat dem (tex en kattunge som var 14 veckor som kissade inne)., katter från personer med djurförbud osv osv. Ja, det är bara några exempel på vart katterna har kommit ifrån.

Kattfamiljen som fångades in i Hälleforsnäs kanske ni minns, mamman hade lagt ungar i flera år i ett bostadsområde men ingen ville ta ansvar för henne. Med hjälp av katträddare från Hälleforsnäs kom mamman och tre ungar in i tryggheten. De levde i en bur på

gården:

Våra fina katter som fått permanenta hem har hamnat på seriösa gårdar där vi haft uppföljning, bla så hälsade vi på katten Pumba som kom som förvildad ungekatt till gården hos Eva. Han var så vild att vi fick använda borste för att få in honom i buren. Ett år senare möttes vi av Pumba på lillmattes axlar, en mycket social och kelig kille hade det blivit av honom. Det är sånt här som gör att vi orkar fortsätta, alla solskenshistorier.

Eller tex när vi träffade ett väldigt trevligt par på en djuraffär, började att diskutera med dem, och idag bor 4 av Livbojens mest svårplacerade katter där i en inredd friggebod och lever livet, de har många djur som de tagit omhand och öppnade sitt hem för fyra stycken utsatta katter. Alla ni underbara personer som tagit hand om och gett våra katter kärleksfulla permanenta hem - det är ni som gör att vi orkar fortsätta med detta.

När fällorna glupar tomma, när regnet och kylan gör att tårna domnar då man sitter timme ut och in för att försöka få in hemlösa katter, både lördagar och söndagar, man äter knappt och blir helt snurrig på kuppen - det är då vi tänker på de solskenshistorier som gör det hela värt att kämpa för!

Vi finner våra jämlikar i katthem, föreningar och privatpersoner som delar vår syn på katter och deras värde. Många av dem är

medlemmar i SVEKATT ett förbund som har NO-Kill policyn som främsta regel. No-Kill är ett helt program som man kan läsa mer om här, det har sina rötter i USA (<http://www.nokilldeclaration.org/>) . Det blåser upp till storm mellan de föreningar som tillhör Djurskyddet Sverige och de som jobbar enligt No-Kill principen.

Livbojen har tagit ställning. Vi stödjer No-Kill som är en revolution gällande tänkande i djurvärlden, stormen blåste upp i USA redan för över 10 år sedan och nu finns många No-Kill Shelters i USA och många jobbar med TNR (Trap Neuter Return) vilket vi skriver en del om på vår hemsida. Vi ligger ju flera år efter USA så vi hoppas vara en av de som driver fram denna mer humana syn på katters liv, som bla innebär att friska katter ej skall avlivas på katthem, vilket tyvärr förekommer på de flesta katthem tillhörande Djurskyddet. Det handlar då väldigt mycket om att katten är för förvildad för att den skall få leva (förvildade katter bestraffas med döden).

En frisk förvildad katt avlivas ej hos Livbojen. Vi ordnar alternativa lösningar åt dem, tex som råttfångade på bondgårdar.

Och livet på bondgården blir inte som i "den gamla skolans" liv, utan de människor som adopterar dem tänker på katterna som ett kärt och värdefullt husdjur, de behandlar dem lika bra som sina hästar, hundar osv, de får allt de behöver från mat, tillsyn, veterinärvård om det behövs osv.

Ett faktum är att vi mycket väl vet att alla personer har sin egen uppfattning av det här med stallkatter Man kan aldrig bli omtyckt av alla, det är vi på det klara på. Men det här är VÅRT och många andras sätt att se på det hela, att alla katter har sitt behov och vi måste utgå från att alla är olika.

Att leka Gud och avliva friska katter är inte riktigt vår grej.

Ayla, kattmamman från Motorstadion bor i Kolmården i ett jättemysigt stall med kompisen Frank från Livbojen. I kattkojorna sover de tryggt och varmt, på taket får de mjukmat, torrfoder och vatten och de har även en kattlåda så om de inte vill kan de bara vara inne – regniga dagar då det är lite ruskigt att vara ute. Annars så piper de in och ut genom kattluckan för att spana på fåglar och andra byten, här ser ni en bild som deras nya matte skickat till oss:

Vidare till andra saker som hänt under året som vi är stolta över. Vi är väldigt nöjda med Livbojens Facebook (Fb) som vi bla använder till att efterlysa försvunna katter, och många katter har hittat hem på det här sättet under 2013.

Vi är också stolta över våra resultat vid uppföljning av katter som fått hem. Stallkatterna har stannat i sina hem (efter några veckors instängning innan kattlucka osv öppnas). Fler och fler hör av sig till oss och önskar stallkatter och bygger upp sina gårdar med hästar, hundar och ett par kastrerade katter, en fin helhet och ett underbart liv för alla djuren på gården.

Vi får många hälsningar från sällskapskatter som fått hem och berättelser hur de trivs, vi får även hälsningar från katter som för flera år sedan fick hem via oss och det är jättekul att "hänga med" i deras fortsatta liv.

Vad vill vi skicka med er inför ett bra katt.-år 2014 ???

Vi vill önska er som stödjer Livbojen för hemlösa katter i Eskilstuna ett gott nytt katt-år och vi hoppas att gemensamt med ER därute kunna rädda ännu fler katter i nöd under 2014.

Tillsammans kan vi göra underverk. Tack alla ni som larmat om katter i nöd, som agerar när ni ser något och inte vänder blicken åt andra hållet.

Och glöm inte – alla katter har olika personligheter – precis som oss människor. Vi får inte låta vårt eget ego rensa bort de katter som inte passar för våra behov. Vi skall hitta kattens behov och ett hem som passar dem!

Vid pennan; Sara från Livbojen för hemlösa katter i Eskilstuna.